

מ"ת 26428/09/21 - מדינת ישראל נגד ג'מיל אבו סוף, אבדילגדה אבו סוף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26428-09-21 מדינת ישראל נ' אבו סוף (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. ג'מיל אבו סוף
2. אבדילגדה אבו סוף (עציר)
ב"כ המבקשת עוה"ד חלק וענבר
ב"כ המשיבים עוה"ד טל ויופן

החלטה לעניין ראיות לכאורה

1. לפני בקשת המדינה למעצרים עד לתום ההליכים של המשיבים, שהוגש יחד עם כתב אישום המייחס לשניהם ריבוי עבירות של סחר בסמים, ולמשיב 2 גם החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
2. מחלוקת משפטית בין הצדדים נוגעת לשאלת חוקיות מעצרים של המשיבים, שנעצרו ללא צו שופט, והמחלוקת העובדתית-ראייתית בין הצדדים, ממוקדת בשאלת זיהויים של המשיבים כמבצעי עסקאות מכירה של קוקאין והרואין, וכן בשאלת ייחוס הרואין למשיב 2, משנמצא חבוי בביתו.

העובדות הנטענות בכתב האישום:

3. כנטען באישום הראשון, במהלך חודש אוגוסט 2021, עסקו המשיבים [1] במכירת קוקאין והרואין ללקוחות שונים, לשם רווח כספי:
א. הלקוחות היו מתקשרים לג'מיל, מוסרים לו את סוג וכמות הסם שברצונם לרכוש, ולעיתים גם מציינים את המחיר שיוכלו לשלם. מיד בתום שיחת ההזמנה, היה ג'מיל מתקשר לעבד [2], מוסר לו את פרטי ההזמנה, הלקוח ומקום המפגש, ועבד היה פוגש בלקוח בשעה המוסכמת ומוסר לו את הסם תמורת התשלום שהוסכם;
ב. בנוסף לכחמש-עשרה מכירות הסמים שביצעו יחד, ביצע כל אחד מהמשיבים במהלך התקופה גם עסקאות סמים כעצמאי;
4. באישום השני נטען, כי ביום מעצרים של המשיבים 31.08.21, בסלון ביתו שבמתחם מגורי המשפחה המורחבת ברמלה, החזיק עבד 147.44 גרם הרואין, ארוזים במארזים שהוסלקו בגרב שנמצאה בצדו התחתון של שולחן.

תמצית עמדות הצדדים:

עמוד 1

5. כאמור לעיל, המשיבים אינם כופרים בכך שהתבצעו עסקאות סמים כמתואר בכתב האישום, אך טוענים שהן אינן קשורות אליהם כלל ומדובר בטעות בזיהוי. הפגמים שמצאה ההגנה בראיות התביעה מאיינים או מחלישים מאוד את התשתית הראייתית שמציבה התביעה.

6. התביעה נסמכת על אלה: האזנות סתר, בהן נקלטו התקשרויות הלקוחות לג'מיל והתקשרויותיו לעבד מיד בתום שיחות ההזמנות, זיהוי קולות המשיבים על-ידי אנשי משטרה; הודעות לקוחות, שמסרו את מספר הטלפון אליו היו מתקשרים לביצוע הזמנות, והנה הוא הטלפון של ג'מיל; קישור הטלפונים למשיבים, במובהק מכוח תפיסתם של טלפונים ניידים בחזקת המשיבים בעת מעצרו ביום 31.08.21, כשהטלפון שמספרו שויך לג'מיל נתפס בביתו, והטלפון שמספרו שויך לעבד נתפס בביתו-שלו; הסרטתה של אחת מעסקאות המכר (23.08.21), בה נצפה עבד מגיע למקום מפגש על אופניו החשמליים, מקבל מלקוח כסף ומוסר לו אריזת נילון - עבד זוהה על-ידי שוטרים שצפו בעסקה ממקום מסתור ותיעדו אותה; תפיסתה של כמות נכבדה של הרואין בביתו של עבד, המתיישבת עם המכירות הרבות שביצע, עם ג'מיל ולבדו; וגרסאות המשיבים, המראות את חוסר יכולתם לספק הסברים לראיות נגדם - גרסתם של המשיבים בחקירותיהם החלה בהכחשה כללית גורפת, לרבות התכחשות לקשר בינם לבין מכשירי הטלפון שנתפסו כאמור בביתיהם, ולאחר שהוטחו בפניהם הראיות - סירבו להשיב לשאלות.

7. עיקרן של טענות ההגנה: מעצרו של המשיבים נגוע באי-חוקיות, שכן נעשה ללא צו שופט, אף שלא היתה מניעה לכך; זיהוי קולותיהם של המשיבים רעוע ביותר, משאין לדעת בבירור על-סמך מה בוצע; קישור הטלפונים למשיבים אינו יכול להתבסס על מקומות תפיסתם, שכן במתחם גרים עוד רבים, ואין לדעת בשימוש של מי היה טלפון זה או אחר; זיהוי של עבד בעסקה המוסרטת אינו אפשרי, שכן הסרטון מטושטש ולא ברור לפי מה זוהה על-ידי השוטרים שצפו בחשאי בעסקה. לכך יש להוסיף מחדל חקירתי שבהימנעות ממסדרי זיהוי ללקוחות; קישור הסם שנתפס לעבד, אינו מוכיח דבר, שכן כל אדם מדיירי הבית ומבקרו הרבים יכול היה להטמין את הסם בביתו; עוד טוענת ההגנה לפגמים ב"שלשלת הסם", כך שאין לדעת עוד מה בדיוק נתפס ומה בדיוק נבדק.

דין ומסקנות:

8. להלן תידונה הסוגיות שבמחלוקת, כפי שהוצגו על-ידי ההגנה.

9. **מעצר לא חוקי:**

א. ההגנה טוענת, שבמעצרו של המשיבים ביום 31.08.21 לא היתה כל הפתעה - החקירה הסמויה נוהלה באין מפריע לאורך שבועות ומועד החיפוש והמעצר (יום ה"פרוץ") נקבע בתכנית הפעולה של המשטרה, שאף הכינה טפסי צווים אך לא דאגה להביאם לפני שופט. על-אף שהמשטרה נהנתה מזמן מספיק להוצאת צווי מעצר כדין, ובניגוד לדין הקובע כי יש לבצע מעצר לפי צו שופט - למעט במקרים דחופים - נמנעה המשטרה מהוצאת צווים שיפוטיים, אף שהקפידה להצטייד בצו חיפוש לביתו של עבד במתחם אבו סייף. למעשה, עבד נעצר בביתו עוד לפני מציאתם של הסמים בחיפוש;

ב. התביעה משיבה, כי גם אם נפל פגם בשיקול דעתה של היחידה החוקרת, יש לברר טיבו ומשקלו של הפגם בהליך העיקרי, ובוודאי שאיננו מסוג הפגמים שמהותיים שמחייבים התייחסויות כבר בדיון במעצר עד לתום ההליכים. בנוסף, מציאת הסמים בביתו של ג'מיל משמעה שהמשיבים - שהמשטרה כבר ידעה על פעילותם המשותפת - עברו זה מקרוב עבירת

סמים, ולכן יכלו השוטרים לממש כדין את סמכותם למעצר ללא צו, לפי סעיף 23(א)(1) או לפי סעיף 23(א)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1986. התביעה מודה, כי אינה יודעת מדוע נהגה כך היחידה החוקרת ואין כל מסמך הסבר בתיק [פרוטוקול, ע' 6 ש' 16-30; תוספת לעיקרי טיעון מטעם המבקשת, ע' 1-2];

ג. תיעוד המעצר מלמד כי אכן, המשיב 2 נעצר מיד עם פריצת השוטרים למתחם ולביתו, בו שהה. רק לאחר מעצרו בגין סחר בסמים, הוכנס לביתו כלב משטרה שאיתר ממצאים בתחתית שולחן הסלון, ואלו נמצאו ונתפסו - שטרות בערך כולל של ₪ 4,590 וגרב, שבתחתית המשטרה נמצאו בה אריזות של חומר החשוד כסם במשקל 190 גרם ברוטו [3] [דו"ח פעולה שרשם רס"ר חנן אלון, כ"ו; תצלומים המתעדים את התפיסות, י"ג; תצ"א של המתחם ובתי המשיבים, ק"ב];

ד. בנסיבות אלו, שבהן היה ביד השוטרים צו חיפוש אך לא צווי מעצר, נפל פגם במעצרו של שני המשיבים. אולם, "לפגיעה בזכויותיהם של חשודים בחקירה עשויה להיות נפקות עוד בשלב המעצר, ואולם פגיעה כאמור אינה מצדיקה שחרור אוטומטי ממעצר, ועל בית המשפט לאזן בכל מקרה ומקרה בין עוצמת הפגיעה האמורה לבין שיקולים נוספים, ובראשם האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של החשוד" [בש"פ 5612/18 גבאי נ' מ.י. (2018)]. במקרה דנן התקשתה גם ההגנה להצביע על עוצמת-פגיעה קשה, או על השפעה לא-הוגנת על מהלך החקירה, ונראה שיש להותיר לתיק העיקרי את הדיון במשקלו של הפגם, באיזונו ביחס לערכים אחרים ובמשמעותו האופרטיבית;

10. זיהוי הדוברים בהאזנות הסתר הטלפונית:

א. ההגנה תוקפת את טענת התביעה, לפיה ניתן להסתמך על "שיחות עוגן" שנקלטו בהאזנות, לצורך זיהוי קולותיהם של המשיבים - אלו שיחות בהן זוהו שני המשיבים לפי הזדהותם בשמותיהם המלאים. לשיחות אלו הושוו קולות הדוברים בשיחות "המבצעיות", ונמצאו זהים. למעשה, שיחות העוגן לא תומללו ולא תורגמו, כך שלא ברור האם אכן ניתן לראות בהן מקור מהימן להשוואה ולזיהוי. בנוסף, שיחות העוגן לא הושמעו למשיבים בחקירותיהם, ונשללה מהם האפשרות לטעון לנכונות הזיהוי או להכחשתו. אחד הלקוחות ידע לומר שמקבל ההזמנות הציג עצמו כ"ג'מולה", אך כיון שמעולם לא ראה אותו, לא ניתן לקשר את השם עם המשיב 1 ג'מיל;

ב. התביעה משיבה, כי שיחות העוגן הן שיחות שבהן הזדהה כל משיב בשמו המלא, וכך ניתן היה לבצע זיהוי קולות, בהשוואת כל שיחה לשיחת העוגן [שיחה 547 לג'מיל, שיחה 154 לעבד]. התביעה מאשרת, ששיחות העוגן לא תומללו ולא תורגמו [פרוט', ע' 6 ש' 31-33]. הלקוח מ.ב.(1), שנחקר ביום 01.09.21, מסר את שמו המלא של ג'מיל, שהזדהה כ"ג'מולה אבו סייף", וכשהושמעו לו שיחות הזמנה שלו, אישר כי מדובר באותו אדם. שני לקוחות נוספים ידעו לומר שאת הסמים קנו מ"אבו סייף" [מ.ב.(2) וא.ד.ח.]. לגבי עבד, קיימות שיחות נוספות שנקלטו, שבהן הוא מציג עצמו ומזדהה כ"עבד", ובאחת מהן אף כ"סייף" [עמדת האזנה לטלפון 052-443628, שיחה 156, 05.08.21];

ג. טענת התביעה כי השוואה ראשונית נעשה לפי שיחות עוגן, שבהן הזדהה כל משיב בשמו המלא, אינה מדויקת. למעשה, השוואת הקולות נערכה כך: שוטר האזין לשיחות העוגן שנקלטו בהאזנות סתר - של ג'מיל 154 ושל עבד 574 - והשווה להקלטה של חקירותיהם, בהן הזדהו וזוהו. השוטר הגיע למסקנה, לגבי כל משיב, לפיה "נמצא למיטב ניסיוני, כי הקול הינו זהה" [מזכרים ד' ו-ה']. לא פורט, מה הם ניסיונו וכשירותו של אותו שוטר בזיהוי קולות. לאחר מכן, השווה אותו שוטר כל שיחה רלוונטית לשיחות העוגן, וקבע את זהות הדובר [צורף לכל תמליל];

ד. במספר שיחות מתורגמות ומתומללות, אכן נקרא הדובר "עבד" ונושאי השיחות, שמוסוים אך בקושי במילות קוד ורמזים, הם בעליל סמים [לדוגמה, שיחות 13 ו-44];

ה. במהלך חקירתו השנייה השמיע החוקר לג'מיל "את כל השיחות המוקלטות מהמערכת" (אך לא את שיחת העוגן), וג'מיל הכחיש השתתפותו בשיחות וטען כי אינה מזהה את קולו [הודעה מיום 07.09.21, 4]. כך גם לגבי עבד שאף טען כי אינו שומע קולות מדברים [הודעה מיום 07.09.21, 5];

ו. דרך השוואת הקולות אינה נקייה מספקות, אך מבט על צבר הראיות מלמד כי ניתן לקבוע כי לכאורה, מדובר בזיהוי קולות תקף: לצד השוואת הקולות עומדים גם זיהוי קולו של "ג'מולה אבו סייף" על-ידי לקוח ותיק וחוזר; שיחות שבהן מזדהה עבד בשמו הפרטי ובאחת מהן בשם משפחתו; התאמה מדויקת של שיחות לקוח-ג'מיל-עבד לתיאום מפגש עם לקוח, לתנועותיו של עבד [עסקה ביום 23.08.21, להלן]; וקישור מכשירי טלפון ומספריהם למשיבים [להלן];

11. קישור הטלפונים למשיבים:

א. הטלפונים נתפסו בבתיים של המשיבים, אך לטענת ההגנה, בתים אלו מצויים במתחם בו גרה המשפחה המורחבת, ואין להסיק ממקומות תפיסתם על זהות בעליהם והמשתמשים בהם;

ב. התביעה משיבה, כי באופן לא-מפתיע, נתפסו הטלפונים בחזקת המשיבים, בהתאמה גמורה של מספריהם לתפקידי המשיבים, נוטל ההזמנות והשליח. חוקר שהתקשר למספרים הידועים, במהלך חקירות שבהן טענו המשיבים כי שכחו את מספרי הטלפונים שלהם, הסיר כל ספק שכן ההתקשרות הובילה לצלצולי הטלפונים [מזכר, ע"ב; הודעת ג'מיל מיום 31.08.21, 27; הודעת ג'מיל מיום 07.09.21, 4; הודעת עבד מיום 31.08.21, 28];

ג. די באלה כדי לקבוע, כי קישורו של כל טלפון לכל משיב, בוצע ברמה מספקת;

12. הסרטת עסקה ביום 23.08.21, בה מזהה לכאורה עבד:

א. הסרטון המתעד את העסקה לא מאפשר לזהות את עבד כמוסר הסם, שכן הפרטים מטושטשים ואינם מאפשרים זיהוי - צפיתי בסרטון בעת הדיון ובנוכחות הצדדים, הן ברצף והן

בעצירות לצורך בחינה מדוקדקת של זיהויו של עבד, אך לא מצאתי שיכול אני לבסס ממצא של-ממש על התרשמותי. כמובן שאין בכך כדי להוציא אפשרות לבסס זיהויו באמצעים אחרים או על-ידי עדים [פרוט', ע' 4 ש' 24-30];

ב. כי נקלטו שיחות "בזמן אמת", בעת ביצוע ההזמנה הטלפונית של הלקוח עם ג'מיל ובעת התקשרותו של ג'מיל לעבד לשם ביצוע ההעברה. הפגישה של עבד עם הלקוח נצפתה והוסרטה, והשוטרים תיעדו במזכרים כי הם מזוהים את עבד. מזכרי שוטרים [קמ"ב, צ"ד, קי"ב] מלמדים כי השוטרים יצאו לנקודת המפגש לפי הפרטים שנקלטו בשיחה ותודרכו שלא לעצור את עבד, לצורך המשך הפעילות הסמויה. ואכן, בדו"חות של רס"ר בנימין נקרא עבד בשמו והלקוח י.ר. מזוהה אף-הוא בשמו. מכאן מסיקה התביעה שהשוטרים תודרכו לדעת מי הוא מי בעסקה;

ג. דו"חות השוטרים אינם מגלים, כיצד זיהו את עבד - האם מהיכרות קודמת במהלך עבודתם, או מול תצלום שהוצג להם לפני שיצאו לתעד את העסקה - אך המזכרים מלמדים כי תודרכו לגבי זהות המעורבים ושעליהם להימנע ממעצרו של עבד, ואכן זיהו אותו. הזיהוי אינו נקי מספקות, לנוכח חסרונו של הסבר ברור לדרך הזיהוי, אך עדיין תקף הוא כראיה לכאורית;

13. קישור עבד לסם שנתפס בביתו:

א. הסם נמצא ארוז בגרב שהוסלקה בתחתיתו של שולחן האוכל שבשימוש כל בני ביתו של עבד, וגם אחרים מבני החמולה נוהגים לבקר תכופות. למרות זאת, רק חקירתו של המשיב נערכה באזהרה, ויתר בני הבית נחקרו חקירות 'פתוחות' ולא נחשדו. מלינה ההגנה וטוענת, שלא היתה סיבה לחשוד דווקא בעבד, וגם לא נמצא כל ממצא פורנזי המצביע דווקא עליו;

ב. התביעה משיבה, שהיה זה עבד לבדו, שכשנעצר פלט אמרה שהיא כראשית הודאה - "מישהו פתח עלי" [דו"ח מעצר, ל"ז]. בנוסף למגוריו בבית, משתלבת החזקת הסם בפעילותו התכופה במכירת סמים. כמובן, שאין היגיון בטענה שפלוגי, מבאי הבית ואורחיו, בחר להטמין סמים בשווי מוערך של 140,000 ₪ בביתו של עבד וכך לאבד את השליטה בהם;

ג. אל עצם מציאת הסמים בביתו של עבד, מוסלקים יחד עם סכום כסף נכבד, מצטרפים אמרתו הספונטאנית ופעולתו התכופה בממכר סמים. לפיכך, ניתן לקבוע כי לכאורה, החזיק עבד בסמים, כמיוחס לו;

14. פגמים ב"שלשלת הסם":

א. לטענת ההגנה, קיימת אי-בהירות בסימונה של הגרב שהכילה את הסמים, ואף בסימונן של שקיות ז"פ אליהן הוכנסו אריזות הסמים בעת ולאחר תפיסתן;

ב. מעקב אחר רישומי השוטרים מעלה כי מדובר בשלשלת רציפה, שכל חוליה בה מתועדת, ומכל מקום - גרב הסמים נתפסה ביום 31.08.21 על-ידי השוטר אלון חנו, שצילם אותה והכניס אותה לשקית מז"פ שמספרה T0844666 [כ"ו, י"ג]. השקית נחתמה ונמסרה

לחוקרת שירי גילת [קט"ז], ולמחרת 01.09.21 הגיעה למז"פ כשהיא סגורה וחתומה וכך הועברה למומחה מז"פ, לפי חוות הדעת [קכ"ב, קל"א];

סוף-דבר:

15. על-אף פגמים כמפורט לעיל, קיימת תשתית לכאורית שביכולתה, עקרונית, לשאת החלטה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים, אך הספקות הנלווים לזיהוי הקולות ולזיהוי של עבד ביום 23.08.21, פוגמים בה במידת-מה.

16. עותקי ההחלטה יועברו לצדדים, ודיון המשך נקבע ביום **31.10.21** שעה **09:00**, המשיבים באמצעות VC.

17. חומר חקירה שנמסר לעיוני יושב לתביעה באולמי

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

---

[1] להלן יכוננו המשיבים בשמותיהם הפרטיים, למען ירוץ הקורא בכתוב;

[2] שמו השגור של משיב 2, וראו למשל הודעתו של ג'מיל מיום 31.08.21, ש' 62 ואילך;

[3] שטרות נוספים נמצאו חבויים במקום אחר בבית ונתפסו;